

4) Úgy kell-e értelmezni az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikkének (3) bekezdését, hogy a szállítási szerződés egyéves felmondási idővel való felmondása a szállító által már kidolgozott átszervezési terven kell, hogy alapuljon?

fennállnak, mivel az 1400/2002. sz. csoportmentesítési rendelet végrehajtása már önmagában szükségessé tette a szállítók üzemi hálózatának átfogó átszervezését?

5) Ha a negyedik kérdésre adott válasz igenlő:

Milyen tartalmi és formai követelményeket kell támasztani a közösségi jog szerint a szállító által kidolgozott átszervezési tervvel szemben és mikor kell az átszervezési tervet bemutatni?

(¹) HL L 145 1995.6.29., 25. o.

6) Ha a negyedik kérdésre adott válasz igenlő:

Közölnie kell-e a szállítónak a kereskedővel, akinek felmondott, az átszervezési terv tartalmát, és adott esetben ennek mikor és milyen formában kell megtörténnie?

Az Európai Közösségek Bizottsága által Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen 2005. március 21-én benyújtott kereset

(C-127/05. sz. ügy)

7) Ha a negyedik kérdésre adott válasz igenlő:

Milyen következményei vannak annak, ha egy esetleges átszervezési terv nem felel meg az ilyen tervekkel szemben támasztott formai és tartalmi követelményeknek?

(2005/C 143/26)

(Az eljárás nyelve: angol)

8) Az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdésének dán nyelvi változata szerint a szállító akkor mondhatja fel a kereskedő felé a szállítási szerződést egyéves felmondási idővel, ha „a hálózat egészének vagy jelentős részének átfogó átszervezése szükséges”. A „szükséges” szó az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet minden nyelvi változatában szerepel, mialatt az átfogó szó csak a dán nyelvi változatban.

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: M.-J. Jonczy és N. Yerrell, a Jogi Szolgálat részéről, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

Ennek alapján felmerül a kérdés, hogy:

milyen követelményeket kell az átszervezéssel kapcsolatban felállítani, hogy a szállító egyéves felmondási idővel felmondhassa a szállítási szerződést az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdésének megfelelően?

1) állapítsa meg, hogy azáltal, hogy a munkáltatók azon kötelezettségét, hogy a munkavállalók biztonságát és egészségvédelmét minden, a munkával kapcsolatos szempontból biztosítsák, olyan mértékűre korlátozta, „amennyire az ésszerűen kivitelezhető”, az Egyesült Királyság nem teljesítette a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv (¹) 5. cikkének (1) és (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

2) kötelezze Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát a költségek viselésére.

9) Van-e jelentősége annak megítélése szempontjából, hogy egy szállítási szerződés szállító általi, egyéves felmondási idővel történő felmondásának fennállnak-e az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdése szerinti feltételei, hogy milyen gazdasági következménnyel járna a szállítóra, ha a szállítási szerződést két éves felmondási idővel mondta volna fel?

10) Kire hárul a bizonyítási teher a tekintetben, hogy a szerződés szállító általi egyéves felmondási idővel történő felmondásának az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdése szerinti feltételei fennállnak-e, és hogyan lehet ennek a bizonyítási tehernek eleget tenni?

Jogalapok és fontosabb érvek:

11) Úgy kell-e értelmezni az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikkének (3) bekezdését, hogy a szállítási szerződés szállító általi egyéves felmondási idővel való felmondásának feltételei már az abban foglaltak miatt

A Bizottság keresete az 1974-es Health and Safety at Work Act 4. szakaszának (2) bekezdésén alapul, amely szerint „amennyire az ésszerűen kivitelezhető”, minden munkáltató kötelezettsége, hogy biztosítsa valamennyi munkavállalója munkahelyi biztonságát, egészségvédelmét és jólétét. A Bizottság úgy véli, hogy ez a, munkáltatók kötelezettségével kapcsolatos megszorítás összeegyeztethetetlen a 89/391/EGK irányelv („az irányelv”) 5. cikkének (1) és (4) bekezdéseivel.

A Bizottság fenntartja, hogy:

- i) Az 5. cikk (1) bekezdése kötelezettségeket ró a munkáltatóra minden, a munkavállalók egészségét és a biztonságát veszélyeztető körülménnyel kapcsolatban, kivéve, ha hivatkozni lehet az 5. cikk (4) bekezdése szerinti speciális körülményekre.
- ii) Ezt többek között az irányelv megalkotásának története is alátámasztja, és az „amennyire az ésszerűen kivitelezhető” klauzula alkalmazásának kifejezett elutasítása a közösségi jogalkotó részéről.
- iii) Ezzel ellentétben, az Egyesült Királyság szabályozása (a nemzeti bíróság értelmezésében) lehetővé teszi, hogy a munkáltató mentesüljön a kötelezettségek alól, ha bizonyítja, hogy további intézkedések meghozatalával járó anyagi, időbeni vagy más áldozatok súlyosan aránytalanok lennének a kockázat nagyságához képest.
- iv) A nemzeti bíróságok ezt az „arányossági tesztet” láthatólag minden esetben alkalmazzák, és nemcsak az irányelv 5. cikkének (4) bekezdése szerinti speciális körülmények fennállásakor.
- v) Továbbá, annak értékelése során, hogy mi minősül „ésszerűen kivitelezhetőnek”, figyelembe vehetők a munkáltató (pénzügyi értelemben vett) költségei, ellentétben az irányelv tizenharmadik preambulumbekkezdésével együtt olvasott 5. cikkének (4) bekezdésével.

(¹) HL L 183. 1. o.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage 2005. március 17-i határozatával az N. V. Raverco kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-129/05. sz. ügy)

(2005/C 143/27)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage (Hollandia) 2005. március 17-i határozatával, amely 2005. március 21-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az N. V. Raverco

kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 97/78/EK irányelv (¹) 17. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy az az ok, ami miatt azt a szállítmányt, amely nem felel meg a behozatali követelményeknek, a behozatalra vonatkozó közösségi előírások nem teljesítésében rejlik, vagy azok között a feltételek között keresendő, amelyek a rakomány érdekeltjével történt megálapodás szerinti helyen, a 97/78/EK irányelv I. mellékletében felsorolt területeken kívül érvényesülnek?
- 2) A 97/78/EK irányelvnek a 97/78/EK irányelv 22. cikkének (2) bekezdésével és a 2377/90/EGK irányelv (²) 5. cikkével együtt olvasott 17. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy ez a rendelkezés minden esetben előírja az érintett állati termékekből álló szállítmány kötelező megsemmisítését, amikor a 97/78/EK rendeletben előírt ellenőrzés alapján az állapítható meg, hogy egy termékszálítmány az emberi vagy állati egészséget veszélyeztethetné?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 97/78/EK irányelvnek a 2377/90/EGK irányelv 5. cikkével együtt olvasott 22. cikkét, hogy a 2377/90/EGK rendelet V. mellékletében felsorolt egyik anyag maradványanyagainak kimutatása egy szállítmányban már azt jelenti, hogy az érintett szállítmány olyan veszélyt jelent az emberi és az állati egészségre, hogy a visszaküldés kizárt?
- 4) Ha a második kérdésre adott válasz nemleges, úgy kell-e értelmezni a 97/78/EG irányelv 17. cikkének (2) bekezdését, hogy ez a rendelkezés egyidejűleg azon harmadik ország érdekeinek védelmére is szolgál, amelybe a szállítmányt a visszaküldést követően beviszik, még akkor is, ha ez az érdek nem jelenti egyidejűleg egy olyan érdek védelmét, amely az Európai Unió tagállamaiban fennáll?

(¹) A harmadik országokból a Közösségbe érkező termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelv (HL L 24., 9. o.)

(²) Az állati eredetű élelmiszerekben található állatgyógyászati készítmények maximális maradékanyag-határértékeinek megállapítására szolgáló közösségi eljárás kialakításáról szóló, 1990. június 26-i 2377/90/EGK tanácsi rendelet (HL L 224., 1. o.)